

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Έτος ΚΓ" Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1309	Κυριακή πρὸ Χριστοῦ Γεννήσεως (Μαθ. 1,1-25) 24 Δεκεμβρίου 2006	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Τί εἶνε ἁμαρτία;

«Τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Μαθ. 1,21)

ΚΑΘΕ παιδί, ἀγαπητοί μου, ποῦ γεννιέται στὸν κόσμο αὐτὸν καὶ βαπτίζεται, παίρνει ἓνα **ὄνομα**. Καὶ τὸ ὄνομα ποῦ τοῦ δίνουν οἱ γονεῖς, μένει μέχρι θανάτου· μ' αὐτὸ ζῆ πλέον στὴν κοινωνία. Ὁ ἓνας λέγεται Δημήτριος, ὁ ἄλλος Γεώργιος, ὁ ἄλλος Νικόλαος κ.τ.λ..

Γιατί δίνουμε τὰ ὀνόματα; Διότι τὸ ὄνομα ὑπενθυμίζει, ὅτι ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ ζήσει ὅπως καὶ ὁ προστάτης ἅγιός του. Λέγεται Νικόλαος; νὰ μιμηθῆ τὸν ἅγιο Νικόλαο· λέγεται Δημήτριος; νὰ μιμηθῆ τὸν ἅγιο Δημήτριο· λέγεται Γεώργιος; νὰ μιμηθῆ τὸν ἅγιο Γεώργιο· λέγεται Κατερίνα; νὰ μιμηθῆ τὴν ἁγία Αἰκατερίνη· λέγεται Βαρβάρα; νὰ μιμηθῆ τὴν ἁγία Βαρβάρα· λέγεται Παναγιώτα; ὦ τότε! νὰ μιμηθῆ τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο. Γι' αὐτὸ δίνονται ὀνόματα τὴν ὥρα τοῦ βαπτίσματος.

Ἔτσι καὶ τὸ παιδί ποῦ γέννησε ἡ Παναγία ὄχι κατὰ φυσικὸ ἀλλὰ κατὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο, τὸ μονάκριβο παιδί της, πῆρε ὄνομα. Τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν τὸ ἔδωσε ἡ Παναγία, δὲν τὸ ἔδωσε κανεὶς ἄλλος· τὸ ἔδωσε ὁ οὐρανός, τὸ ἔδωσε ὁ Θεός. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς δι' ἀγγέλου διεμήνυσε, ὅτι τὸ παιδί ποῦ θὰ γεννηθῆ ἀπὸ τὴν Παναγία θὰ ὀνομασθῆ «**Ἰησοῦς**» (Μαθ. 1,21). Αὐτὸ τὸ ὄνομα πῆρε ὁ Χριστός. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶνε ἀνώτερο ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα· κι ἀπ' τοῦ Ἀδάμ, κι ἀπὸ τοῦ Νῶε, κι ἀπὸ τοῦ Δαυῖδ, κι ἀπὸ τοῦ Σολομῶντος, κι ἀπ' ὅλων τῶν προφητῶν καὶ πατριαρχῶν. Εἶνε ἀνώτερο κι ἀπὸ τὰ ὀνόματα ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων. Εἶνε τὸ γλυκύτερο ὄνομα, ποῦ ἀνάβει φωτιά στὴν καρδιά. Ὅπως τὸ ὄνομα τοῦ μνηστῆρος ἀνάβει φωτιά στὴν καρδιά τῆς κοπέλλας, ἔτσι πρέπει ν' ἀνάβη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά τοῦ κάθε πιστοῦ. Εἶνε τὸ γλυκύτερο ὄνομα στὸν κόσμο.

Λέγεται **Ἰησοῦς Χριστός**. **Χριστός**, διότι ὅπως στὴν παλιά ἐποχὴ οἱ βασιλιάδες ἐχρίοντο

μὲ λάδι, ἔτσι κ' ἐκεῖνος ἐχρίσθη· ὄχι ὅμως μὲ λάδι, ἀλλὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιο τὴν ὥρα τῆς συλλήψεώς του. Καὶ Ἰησοῦς (ὄνομα ἐβραϊκό, ὄχι ἑλληνικό), ποῦ σημαίνει «Σωτῆρ». Γιατί ὀνομάζεται «Σωτῆρ»; Διότι **μᾶς σώζει**.

Ἔδῳ τώρα σταματοῦμε, γιὰ νὰ σκεφθοῦμε λίγο, ἀγαπητοί μου, ἐπάνω στὸ θέμα αὐτό. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς σώζει. Ἀπὸ τί μᾶς σώζει; **Ἀπὸ τὴν ἁμαρτία**. Δὲν τὸ καταλαβαίνουμε. Ἄν τὸ καταλαβαίναμε, θὰ πέφταμε στὰ πόδια του καὶ θὰ λέγαμε· Χριστέ, σ' εὐγνωμονοῦμε. Ἄν σωθῆ κανεὶς ἀπὸ ἀρρώστια, εὐχαριστεῖ τὸ γιατρό· ἂν σωθῆ ἀπὸ πυρκαϊά, εὐχαριστεῖ τοὺς πυροσβέστες· ἂν σωθῆ ἀπὸ ναυάγιο, εὐχαριστεῖ τοὺς ναυαγοσῶστες. Ἄλλὰ τὸ Χριστό, ποῦ μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, δὲν τὸν εὐχαριστοῦμε.

Τί θὰ πῆ ἁμαρτία; Μὲ ἀπλᾶ λόγια· ἡ ἁμαρτία, λέει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, εἶνε **ἡ ἀνομία** (Ἀ' Ἰωάν. 3,4). Καὶ τί θὰ πῆ ἀνομία; Παράβασις νόμου. Ὁ κόσμος κυβερνᾶται μὲ νόμους δύο εἰδῶν· μὲ νόμο φυσικὸ καὶ νόμο πνευματικὸ.

Ὁ Θεὸς ἐφτείαξε **νόμο φυσικό**. Εἶπε λ.χ. στὸν ἥλιο καὶ ἐκτελεῖ δρομολόγιο. Κανένα Κ.Τ.Ε.Λ. δὲν ἔχει τέτοια ἀκρίβεια στὰ δρομολόγια ὅπως ὁ ἥλιος. Ἀνατέλλει καὶ βασιλεύει στὴν ὥρα του, στὸ λεπτό του. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄστρα. Ὅλα ὑπακούουν στὸ Θεό· δέντρα, ζῶα, πουλιά, ὀλόκληρο τὸ σύμπαν. Ἔτσι ὑπάρχει ἀπόλυτη ἄρμονία· ἂν δὲν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ἄρμονία, δὲν θὰ ὑπῆρχε κόσμος.

Ἐνας μόνος δὲν ὑπακούει· γίνεται ἀντάρτης καὶ λέει· Δὲν πειθαρχῶ. Ποιός εἶνε; Ὁ ἄνθρωπος! Μέσα στὴν ἄρμονία τοῦ σύμπαντος αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸ μόνον φάλτσο, τὴ μόνη ἀνωμαλία, διότι δὲν θέλει νὰ ὑπακούσῃ στὸν **πνευματικὸ νόμο** τοῦ Θεοῦ. Ποῦ εἶνε γραμμένος ὁ νόμος αὐτός; Εἶνε μέσα στὴν καρδιά,

στη συνείδησι, καί στίς πλάκες τῆς διαθήκης μὲ τίς δέκα ἐντολές, ποῦ δόθηκαν στὸ Σινᾶ.

Ποιές εἶνε οἱ ἐντολές; Μιά ἐντολή εἶνε, νὰ σέβεσαι τὸ Θεό, νὰ μὴν παίρνης στὸ στόμα σου ματαιῶς καὶ νὰ μὴ βλαστημᾷς τὸ ὄνομά του. Ἄλλη ἐντολή εἶνε, νὰ μὴ φονεύσης. Μὲ ὅλη τὴν ἐπιστήμη του ὁ ἄνθρωπος δὲ μπορεῖ νὰ φτειάξῃ οὔτε ἓνα μυρμήγκι· ἐκεῖνο λοιπὸν ποῦ δὲ μπορεῖς νὰ δημιουργήσης μὴν τὸ καταστρέφεις. Ἄλλη ἐντολή εἶνε, «οὐ μοιχεύσεις»· μὴν πᾶς μέσ' στὸ σπίτι τοῦ ἄλλου καὶ ἀτιμάσης τὴ γυναῖκα του ἢ τὸ κορίτσι του. Ἄλλη ἐντολή εἶνε, «οὐ κλέψεις»· μὴν ἀπλώσης τὸ χέρι σου στὰ ξένα πράγματα. Ἄλλη ἐντολή του εἶνε, νὰ μὴν πάρης ψεύτικο ὄρκο, κ.τ.λ. (Ἐξ. 20,7-16· Δευτ. 5,11-20). Ἐντολές εἶνε αὐτές. Πόσες εἶνε; **Δέκα**, ὅσα καὶ τὰ δάχτυλά μας. Κάθε δάχτυλο καὶ μιὰ ἐντολή. Κόβεις ἓνα δάχτυλό σου; Ὁχι. Ὅπως λοιπὸν δὲν κόβεις δάχτυλο, ἔτσι νὰ μὴν κόψης καὶ νὰ μὴν παραβῆς οὔτε μία ἀπὸ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Τί εἶνε λοιπὸν ἡ ἁμαρτία; Ἀνομία, παράβασις τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Τί ἄλλο εἶνε; **Τὸ χειρότερο κακὸ** στὸν κόσμο. Κακὸ ὁ σεισμός, κακὸ τὸ ἀστροπελέκι, κακὸ ἡ πλημμύρα, κακὸ ἡ ἀρρώστια, κακὸ ὁ καρκίνος..., ἀλλὰ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶνε ἡ ἁμαρτία. Εἶνε **φωτιά**. Δὲν εἶνε νὰ παίξης καὶ νὰ γελάσης μ' αὐτήν. Φωτιά ἡ βλασφημία, φωτιά ἡ ψευδορκία, φωτιά ἡ μοιχεία, φωτιά ἡ πορνεία, φωτιά ἡ κλεψιά, φωτιά ὁ φόνος, φωτιά κάθε ἁμαρτία. Καίεσαι, μέσ' στὴν κόλασι μπαίνεις.

Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι **ἁμαρτάνουμε**. Ὅλοι εἴμεθα ἁμαρτωλοί, ὑποπίπτουμε σὲ διάφορες ἁμαρτίες.

Καὶ ὁ Θεός; Ἀδιαφορεῖ; Ὁχι, μὴν τὸ πῆτε αὐτό. Ὑπάρχει ἓνα μάτι ποῦ τὰ βλέπει ὅλα, ὑπάρχει ἓνα αὐτὶ ποῦ τ' ἀκούει ὅλα, ὑπάρχει ἓνα χέρι ποῦ τὰ γράφει ὅλα. **Δὲν ἀγνοεῖ τίποτα**. Θὰ μπορούσε λοιπὸν ἀμέσως νὰ τιμωρήσῃ. Τὸ δαχτυλάκι του, ναὶ τὸ δαχτυλάκι του νὰ κουνήσῃ ὁ Χριστός, καήκαμε! Μπορεῖ νὰ πῆ ὁ Χριστὸς στὰ ποτάμια, στὸν Ἀλιάκμονα καὶ στὸ Ἀξιό· Ὑψωθῆτε ἑκατὸ μέτρα. Καὶ νὰ φτάσουν τὰ νερά ἐπάνω στὸ ὑψηλότερο βουνό, στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο, καὶ νὰ πνιγοῦμε ὅλοι. Ἡ νὰ πῆ στίς θάλασσες νὰ ὑψώσουν τὰ νερά τους καὶ νὰ πλημμυρίσῃ ἡ οἰκουμένη. Ἡ νὰ πῆ στὴ γῆ νὰ κἀνῃ σεισμό, ὄχι λίγα δευτερόλεπτα ἀλλὰ παρατεταμένο, καὶ νὰ μὴ μείνῃ τίποτα ὄρθιο. Ἡ νὰ πῆ στὸν ἥλιο, Σθῆσε! καὶ νὰ σθῆσῃ μὲ τόση εὐκολία μὲ ὅση ἐμεῖς σθῆνουμε ἓνα κερὶ· καὶ μετὰ νὰ δοῦμε ἂν μπορεῖ ἡ Δ.Ε.Η. νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ. Ἡ νὰ πῆ στὸν

ἀέρα, νὰ μὴ φυσήξῃ, καὶ σὲ πέντε λεπτὰ νὰ πεθάνουμε ὅλοι ἀπὸ ἀσφυξία.

Μπορεῖ νὰ τὰ κἀνῃ αὐτὰ ὁ Χριστός. Τὰ κἀνει; **Δὲν τὰ κἀνει**. Γιατί; Διότι εἶνε μακρόθυμος, εἶνε πατέρας, ἔχει ὠκεανὸ ἀγάπης καὶ στοργῆς, ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ τί κἀνει; Ὁχι μόνο τιμωρίες δὲν στέλνει, ἀλλὰ καὶ κατέβηκε —τὸ μέγα μυστήριον— ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ. Ἀπόδειξι τῆς ἀγάπης του εἶνε, ὅτι κατέβηκε ἐδῶ στὸν κόσμον γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τίς ἁμαρτίες· ναί, **νὰ συγχωρήσῃ** τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρκεῖ μόνο αὐτὸς νὰ μετανοήσῃ. Τὸ εἶπα κι ἄλλοτε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω· δὲν θὰ μᾶς δικάσῃ ὁ Θεὸς γιὰ τὴν ἁμαρτάνουμε, διότι τὸ νὰ ἁμαρτήσουμε εἶνε ἀνθρώπινο· θὰ μᾶς δικάσῃ διότι δὲν μετανοοῦμε, δὲν ἐπιστρέφουμε σ' αὐτόν, ἀπὸ τὰ χεῖλη μας δὲν ἀκούγεται ἓνα «ἡμαρτον» κι ἀπὸ τὰ μάτια μας δὲν πέφτει ἓνα δάκρυ.

* * *

Ὁ Χριστὸς εἶνε Σωτήρας, μᾶς σώζει ἀπὸ τίς ἁμαρτίες, σθῆνει τίς ἁμαρτίες καὶ μᾶς καθαρίζει, συγχωρεῖ καὶ δίνει ἔλεος. Πότε ὅμως; Ὁταν κ' ἐμεῖς τὸ θελήσουμε καὶ προσέλθουμε **νὰ ἐξομολογηθοῦμε**. Ὑπάρχουν πνευματικὸι καὶ περιμένουν στὰ ἱερὰ ἐξομολογητήρια.

Ἐλάτε! Πλησιάζουν τὰ Χριστοῦγεννα. Μὲ ἄπλυτο πιάτο δὲν τρῶς, μὲ ἄπλυτη ψυχὴ πῶς θὰ πλησιάσῃς στὰ ἅγια τῶν ἁγίων; Ἐρχονται γιὰ ἐξομολόγησι μόνο κάτι παιδάκια, κάτι γριές, κάτι γυναῖκοι. Οἱ ἄντρες ποῦ εἶνε; Ἐχουν φάει τὴν ἁμαρτία μὲ τὴν κουτάλα· πορνεύουν, μοιχεύουν, κλέβουν, ἀδικοῦν, πληθὸς ἄλλα ἁμαρτήματα διαπράττουν, ἀλλὰ στὸ πετραχήλι δὲν πλησιάζουν. Εἶνε δύσκολο νὰ πᾶς στὸν πνευματικὸ, νὰ γονατίσῃς καὶ νὰ πῆς «**Χριστέ, συχώρεσέ με**»;

Στὴ Ῥωσία ὅσοι ἔμειναν στὴν ἐκκλησία εἶνε πιστοί. Κάθε Κυριακὴ, μόλις ἀρχίζει ἡ θεία λειτουργία εἶνε μέσα ὅλοι, μικρὰ παιδιὰ ἄντρες γυναῖκες· κι ὅταν περνοῦν τὰ ἅγια, γονατίζουν καὶ κλαῖνε! Ἐμεῖς; **Ἀδιάφοροι!** Ὅπως μπαίνουμε - βγαίνουμε· μαῦροι μπαίνουμε - μαῦροι βγαίνουμε.

Τί θὰ γίνῃ; Μόνο **τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ** θὰ μᾶς σώσῃ. Μόνο ἂν μετανοήσωμε καὶ πιστέψωμε στὸ Χριστό, καὶ τὸν προσκυνήσωμε ὅπως οἱ βοσκοὶ στὴ φάτνη καὶ οἱ μάγοι μὲ τὰ πολύτιμα δῶρα τους ἀπὸ τὴν ἀνατολή.

Ὅλοι **νὰ προετοιμασθοῦμε** γιὰ νὰ ἐορτάσωμε καὶ νὰ πανηγυρίσωμε ὅπως πρέπει τὴν ἐορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**